

[Indenrigsministeren.]

ten. Den Fabrikation, der foregaar, kan naturligvis ikke for hver enkelt Fabriks og for hvert enkelt Elements Vedkommende gennemprøves, men det er Tanken at lade Statsprøveanstalten foretage stikvise Prøver af denne Fabrikation.

Derefter skal der føres et ret nøje Tilsyn med selve Husets Konstruktion og dets Opbygning. Dette Arbejde har man tænkt sig kunde udføres af de Konsulenter, som Indenrigsministeriet i Øjeblikket har rundt omkring i Landets Amter, og da der herved paalægges dem betydeligt mere Arbejde, er det muligt, at man maa forøge deres Antal noget. Det, som man i den Henseende navnlig maa holde fast paa, er, at efter at Huset er opstillet, maa Pudsningsen ikke paabegyndes, før selve Opstillingen og Huset i øvrigt er godkendt af vedkommende Konsulent.

Derefter har man tænkt sig, at Kommunen igennem de Bygningsmyndigheder, som den har, skal føre Tilsyn først med Opstillingen, senere med Pudsningsen og op igennem Aarene med Husets Vedligeholdelse.

Endelig har man ment det rigtigt at forpligte Fabrikkerne til at lade deres egne Teknikere kontrolere Opstillingen ud fra den Tanke, at ingen kan være mere interesseret i at faa Huset rigtigt opstillet end netop den Virksomhed, som helt eller delvis skal leve af Fremstillingen af Husene.

Jeg mener altsaa, at naar man gennemfører dette eller andet lignende, skulde man have sikret sig, at Kontrolforanstaltningerne bliver tilstrækkelig effektive.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen talte dernæst om Fremskaffelsen af Materialer og var her inde paa, at dette jo var et Spørgsmaal om Valuta. Det er naturligvis rigtigt. Jeg har imidlertid gentagne Gange i det andet høje Ting sagt, og jeg skal ogsaa gerne sige det her, at vi i Regeringen er enige om, at hvad der kan indføres af Bygningsmaterialer, naturligvis bør indføres. Det gælder Træ, det gælder Jern, det gælder Sanitetsvarer, og det gælder adskillige andre Ting. Men jeg maa jo her sige, at vi ingenlunde er saadan stillede, at vi helt bestemmer Farten. Der er ude i Verden Udvalg, som fastsætter, hvor meget Træ vi maa faa, hvor meget Jern vi maa faa, hvor mange Kul vi maa faa, og saa videre, og det er vi nu engang nødt til at rette os efter. Man har imidlertid søgt efter Evne at supplere disse Tildelinger — saadan maa man i Virkeligheden kalde dem — med Materialer af indenlandsk Art. Jeg tror

altsaa, jeg i saa Henseende kan berolige med at sige, at der bliver gjort, hvad der kan gøres. At det saa maaske ikke bliver alt det, vi ønskede at gøre, er noget andet; men vi er her inde paa Forhold, som vi ikke er Herrer over. Det er jo ikke alene i Danmark, man har Bolignød. Det er givet, at der er adskillige Lande, hvor Bolignøden er endnu større; man kan jo ikke igennem 6 Aar kun spekulere paa at slaa i Stykker uden at komme i Vanskeligheder den Dag, da man skal til at bygge op igen.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen spurgte om, hvor mange Huse man mente der kunde bygges af denne Slags. Man har foretaget et Rundspørge til de Virksomheder, der enten har paabegyndt eller vil paabegynde Fremstillingen af Elementer, og man har saa foretaget en Vurdering af, hvilke af disse Huse der kunde godkendes. Det viser sig, at de paagældende Fabrikker mener i 1947 at kunne fremstille godt 4 000 Huse og i 1948 lige ved 7 000 Huse. Jeg tror for min Part ikke, at man naar op paa den Kapacitet. Man skal jo gøre sig klart, at for at naa derop skal der stilles meget betydelige Mængder af Træuld til Raadighed, og det kan ikke nægtes, at det har sine Vanskeligheder, selv om det i og for sig kun er et Valutaspørgsmaal. Det er ikke et Tildelingsspørgsmaal, fordi Træulden falder uden for Allocationerne, men det kan nok alligevel komme til at knibe. Jeg har i mit stille Sind sat det som en Slags Maal, at man maaske kunde komme op paa 2 000 af disse Huse; jeg syntes, det var særdeles godt, ogsaa fordi jeg er fuldkommen enig i den Betragtning, at man skal vise en vis Forsigtighed, og navnlig er jeg enig i den Betragtning, at hvis man ogsaa kan opføre andre Huse og faa tilstrækkelig Materialer dertil, skal man naturligvis, lad mig sige, favorisere de normale Bygninger og ikke særlig lægge an paa den her omtalte Type.

Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen var ligesom andre ærede Medlemmer inde paa Spørgsmaalet om Arbejdskraften. Jeg tror, vi i den kommende Sommer vil komme til at mangle en hel Del Arbejdskraft. Der maa selvfølgelig en Del faglærte Arbejdere til dette, hvis Husene skal være, som man siger, i Lod og Vand, men jeg er ogsaa sikker paa, at man for en væsentlig Del vil kunne benytte ufaglært Arbejdskraft, og saa maa man ikke glemme, at disse Huse opføres meget hurtigere end normale Huse, og der ved sker der faktisk en Aftastning af Arbejdskraften. Det ærede Medlem Hr. Axel Christensen har fuldkommen Ret i, at det vilde være en bedrøvelig Forestilling, om